

Cauza C-335/07

Comisia Comunităților Europene împotriva Republicii Finlanda

„Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Mediu — Directiva 91/271/CEE — Tratarea apelor urbane reziduale — Neimpunerea unei tratări mai riguroase a azotului în toate stațiile de epurare a apelor reziduale care provin din aglomerări cu un echivalent locuitor mai mare de 10 000”

Concluziile avocatului general J. Kokott prezentate la 26 martie 2009 I - 9461
Hotărârea Curții (Camera a treia) din 6 octombrie 2009 I - 9486

Sumarul hotărârii

1. *Mediu — Tratarea apelor urbane reziduale — Directiva 91/271*
[art. 174 alin. (2) CE; Directiva 91/271 a Consiliului, art. 3 alin (1) al doilea paragraf și art. 5 alin. (2)]
2. *Mediu — Tratarea apelor urbane reziduale — Directiva 91/271*
[Directiva 91/271 a Consiliului, art. 5 alin. (2) și (3) și anexa I, pct. B alin. (3) și anexa II, pct. A lit. (a) a doilea paragraf]
3. *Mediu — Tratarea apelor urbane reziduale — Directiva 91/271*
[Directiva 91/271 a Consiliului, art. 5 alin. (5)]

1. Din articolul 5 alineatul (2) din Directiva 91/271 privind tratarea apelor urbane reziduale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/15, reiese că toate apele urbane reziduale, ce provin din aglomerări cu un echivalent-locuitor mai mare de 10 000 care se deversează într-o zonă sensibilă, trebuiau, până la 31 decembrie 1998, să facă obiectul unei tratări mai riguroase decât cea descrisă la articolul 4 din directiva menționată. În această privință, este indiferent dacă apele uzate sunt evacuate direct sau indirect într-o zonă sensibilă. Acest fapt este conform cu nivelul ridicat de protecție vizat de politica în domeniul mediului a Comunității în temeiul articolului 174 alineatul (2) CE.

(a se vedea punctele 28 și 29)

2. În temeiul dispozițiilor articolului 5 alineatul (3) coroborate cu cele ale anexei I punctul B alineatul (3) din Directiva 91/271 privind tratarea apelor urbane reziduale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/15, tratarea prevăzută la articolul 5 alineatul (2) din această directivă este mai riguroasă decât cea descrisă la articolul 4 din aceeași directivă și vizează apele urbane reziduale care intră în sistemele de colectare și care provin din aglomerări cu un echivalent-locuitor mai mare de 10 000. Tratarea amintită implică, în special, în ceea ce privește evacuările în zonele sensibile expuse eutrofizării, respectarea cerințelor prevăzute în tabelul 2 din aceeași anexă, însă, sub rezerva dispozițiilor din anexa II punctul A

litera (a) al doilea paragraf la directiva amintită, potrivit căreia, în ceea ce privește marile aglomerări, trebuie prevăzută eliminarea fosforului și/sau a azotului, cu excepția cazului în care s-a demonstrat că această eliminare nu ar avea efecte asupra nivelului de eutrofizare.

(a se vedea punctele 32 și 33)

3. Conform articolului 5 alineatul (5) din Directiva 91/271 privind tratarea apelor urbane reziduale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/15, obligația de reducere a cantității de azot depinde de măsura în care evacuările stațiilor de epurare a apelor urbane reziduale care sunt situate în bazinele hidrografice ale zonelor sensibile contribuie la poluarea acestora din urmă. În plus, evacuările, directe sau indirecte, ale stațiilor de epurare a apelor urbane reziduale situate în același bazin hidrografic al unei zone sensibile sunt supuse, în temeiul articolului 5 alineatul (5) din directiva amintită, cerințelor aplicabile zonelor sensibile numai în măsura în care aceste evacuări contribuie la poluarea acestei zone. Astfel, trebuie să existe o legătură de cauzalitate între evacuările menționate și poluarea unor zone sensibile.

(a se vedea punctele 40-44 și 88)